

EL PAGÈS DE LA SEGARRA

PUNT I A PART: LA DONA PAGESA

Mentre els homes acabaven la sega i es posaven a punt per a batre hem de posar al seu lloc el mereixement que tenia el treball de la dona pagesa. Mentre durava la sega i el batre la dona pagesa es cuidava de l'hort (regar, entreca-bar, etc.). De bon matí anaven a l'hort i, quan havien collit el que necessitaven, anaven a comprar el que faltava i preparaven l'olla (parlem de fa uns seixanta anys). Havien d'anar a buscar l'aigua a la font. Amb un càntir que portaven sota el braç i una galleda que portaven a l'altra mà tenien l'element per fer bullir el caldo. Els fogons, però, anaven amb carbó, i havien de ventar si volien avançar per tenir fet el dinar a l'hora.

Mentre l'olla bullia s'havia d'arreglar la canalla (que, per cert, en tenien bastants). També les gallines i els conills esperaven la mestressa, i el porquet ja cridava.

S'atansava l'hora d'arreglar la cistella. Els plats, olles i cassoles eren de terrissa, i els coberts de fusta. Carregada amb el pes de terrissa i amb la menestra que havia preparat, amb un mocador al cap i la cistella, començaven la caminada per camins polsosos i bastants rocs, amb un sol que estavellava i acompanyades dels cants de les cigales parades a les soques dels olivers.

Alguns dies anaven al tros a ajudar els homes a segar amb la falç o a arrencar llegum.

Quan els homes anaven a esmorzar elles feien una falda d'herba barrejada amb alguna espiga per als conills. Marxaven carregades i al cap d'unes hores, quan havien

arreglat la casa, la canalla, les bèsties i la cistella, tornaven a posar-se el mocador al cap i allò que es diu "carretera i manta" avui, demà, demà passat i...

Uns anys més tard vingueren les gavelladores. Llavors les dones en lloc de la falç anaven a fer benzills i plegar gavells. En batre, quan l'era era a prop portaven l'esmorzar i es quedaven a deslligar garbes. Fins i tot tocaven la primera tanda (per cert la més pesada). A la tarda portaven el berenar i encara els quedava temps d'escombrar l'era.

Els homes tenien uns lapsus de repòs, en segar de beguda a beguda i en batre de tanda en tanda. I la nostra pagesa, quan descansava? Encara havia de cosir: se li tancaven els ulls, no podia més, bona nit i a descansar.

Plàcid Oliva

Tema, el de l'OTAN, decididament desagradable per al govern de l'Estat. Les tres condicions del referèndum del 86 eren la hipoteca que els socialistes havien de pagar per la humiliació al poble espanyol, que ha sofert la presa de pèl més escandalosa des que aquest país és anomenat democràtic. Però els Homes Importants que determinen la defensa d'Europa Occidental i de Nord-Amèrica devien fer-se un fart de riure en llegir aquelles condicions, cosa que per al govern estatal devia resultar poca cosa menys humiliant. Era inevitable que de tot plegat en sortís mullat: desacreditat. Però ha jugat les cartes del temps i de la discreció per tal de no sortir-ne (massa) escaldat. Lentament va arrodonint la feina (la humiliació). S'han enviat els caçabombarders de Torrejón als italians: ja s'ha complert la primera condició. La segona —la cosa nuclear— es resoldrà amb el trànsit, que no l'aposenament, de l'armament nuclear. I no formarem part de l'estructura militar —tercera condició—, sinó que mantin-

drem una relació aèria i naval amb forces de l'OTAN dins i fora del territori (i aquí ploren els penjats d'Anchuras). Tant se val que el missatge aliancista sigui "difús i d'impossible enganxament popular". El temps, l'ambigüitat (a partir dels recursos inesgotables de la terminologia) i una bona dosi de discreció fan del tot innecessari l'enganxament popular, l'adhesió d'un poble que, d'altra banda, ha assumit històricament el ridícul governamental tot declarant-se "democràticament" aliancista.

La resistència heroica del poble d'Anchuras al monstre estatal —David i Goliat— té l'encant de l'argument cinematogràfic dels bons indefensos contra els dolents prepotents, i arrenca, per això, una decidida simpatia. Llàstima que l'argument no sigui de pel·lícula sinó real, és a dir: llàstima que la derrota dels bons sigui imminent.

JGS